

en Person første Gang kommer i Konflikt med Loven, saadanne Forbrydelser, som f. Eks. Nelly Andersen og Alma Bondesen vare sigtede for, de Mennesker komme slet ikke for en Jury. Og der er jo egentlig noget aldeles latterligt i, at de Sager, paa Grundlag af hvilke hele Agitationen er rejst, Nelly-Sagen, Alma-Sagen og en lignende tredje Sag, ere Sager, som efter det Lovforslag, vi have vedtaget, ikke kunne komme for en Jury. Jeg synes, der i sig selv er noget underligt i det. Netop de Sager, hvor en Jury i Virkeligheden vilde kunne gøre nogen Nytte og vilde kunne virke mest betryggende, nemlig over for første Gang begaaede Forbrydelser — første Gang begaar man i Reglen ikke Rovmord, man begynder i Almindelighed med en mindre strafbar Forbrydelse — ville for det store Flertals Vedkommende ingenlunde komme for en Jury, der vil man ingenlunde faa Kontrol. Forholdet vil blive det, at medens vi nu alle sammen, baade Venstremænd, Socialdemokrater og Højremænd, have en vis Følelse af, at vi skulle have Øjnene aabne og passe paa vore udøvende Kriminalister, passe paa, om vi ikke kunne rive et Offer fra dem en Gang imellem, og vor Retsorden er saadan, at vi skulle gøre det, ville vi, hvis vi faa Nævningerne, tro, at den hellige Grav er vel forvaret, trække Nathuen ned over Ørerne og overlade de Mennesker, der nu en Gang ere komne i Konflikt med Retfærdigheden, til deres Skæbne. Vi ville lade de 90 pCt., alle første Gangs Forbrydere og alle mindre Forbrydere, være uden nogen som helst Kontrol, uden noget som helst, der kan gavne dem, og de store Forbrydere faa en Jury, om hvilken der kun er det at sige, at dens Domme hverken er Garanti for, at der sker Ret, eller for, at den Mand, der er uskyldig, ikke bliver dømt.

Det er af alle disse Grunde, at jeg er imod Juryinstitutionen. Jeg er imod den, fordi jeg tror, den hviler paa et falsk Princip, det falske Princip nemlig, at det, at man ikke kender til en Ting, gør en kvalificeret til at dømme derom. Jeg tror ikke paa dette Princip. Det gælder intet andet Sted i Verdensordenen. Alle andre Steder forlanger man, at en Person skal have Kendskab til en Ting for at dømme eller udtale sin Mening om den, her maa man derimod netop ikke have Kendskab. Jeg er imod Jurysystemet, fordi jeg tror, det ingen Garanti er for den anklagede i alle de Tilfælde, hvor det gælder Myndighedsmisbrug fra Assessorernes Side, thi

det aner Juryen intet om og faar intet at vide om. Og endelig er jeg imod det, fordi det faar os alle til at tro, at der er en Kontrol, medens der ingen er. Her i Livet skal der helst være saa megen Kontrol som muligt, men hellere slet ingen Kontrol end en Kontrol, som faktisk ikke er virksom og intet kan gøre, thi er der ingen Kontrol, saa ville Folk altid passe paa.

Det er af disse Grunde, at jeg i fuld Tilslutning til vort Partis ærede Ordfører i denne Sag, det ærede Medlem for Randers (Poul Rasmusen) siger, at jeg stemmer imod dette Forslags Overgang til Landstinget, idet jeg udtaler ganske ærligt det Haab, at denne Lov maa strande i Fællesudvalget, og at der saa vil blive Mulighed for hurtig at faa udarbejdet et nyt Forslag, hvor den Attrap, som hedder Nævninger, er taget ud. Jeg tror, at hvis det skete, vil man i hvert Fald hos mange af Folketingets Højre finde en redelig Villie til at søge at bevæge Landstinget til paa andre Punkter at komme Folketinget i Møde. Det, det gælder om, er at faa en virkelig Retsreform og ikke en Retsreform, som intet er.

Jeg skal til Slut bede de Herrer tilgive mig, at jeg, skønt Lægmand, har lagt Beslag paa dem saa længe — jeg har vist talt en Timestid — i denne Sag, men jeg har ment, at jeg netop som Lægmand maatte have Lov til at tale. Det er jo alligevel os Lægmand, som skulle lide under Retsfejtagelser, og os, som skulle betale for dem.

Borghjerg: Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) sluttede med at bede om Tilgivelse for den Tid, han havde lagt Beslag paa, og dertil kunde han jo ogsaa nok trænge — jeg tænker for Resten, vi give ham den alle sammen. Han gav for øvrigt i sit lange Foredrag, synes det mig, en morsom Karakteristik eller Bidrag hertil af sig selv. Han skildrede sig selv under den opdigtede Mordhistorie fra Bredgade, som han gav til Bedste, som en Mand, der gerne kommer 10 Minutter for sent, baade naar det gjaldt Møder her i Salen, og naar det gjaldt Højres Gruppemøder. Det forekommer mig, at denne Karakteristik er overordentlig rigtig. Han er ogsaa her kommen 10 Minutter eller, som det hedder i den gamle Vise, en Postdag for sent, ligesom han i øvrigt i Gaar kom meget for sent med sin store finansielle Tale. Han havde ladet Socialdemokraterne under Finanslovbehandlingen stille deres Ændringsforslag